

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. XI-549 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymą Nr. XI-549 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ
ĮSTATYMAS**

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato mokėjimo įstaigų licencijavimo, veiklos, jų pabaigos ir veiklos priežiūros tvarką, kad mokėjimo įstaigų sistema būtų stabili, patikima, veiksminga ir saugi.

2. Šis įstatymas taikomas Lietuvos Respublikoje įsteigtoms mokėjimo įstaigoms, jų filialams ir tarpininkams, kitų valstybių narių mokėjimo įstaigoms, jų filialams ir tarpininkams, kurie verčiasi mokėjimo paslaugų teikimu Lietuvos Respublikoje. Šio įstatymo 13 straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir kredito unijoms.

3. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Glaudus ryšys** – kaip apibrėžta 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013), 4 straipsnio 1 dalies 38 punkte.

2. **Kita valstybė narė** – valstybė narė, išskyrus Lietuvos Respubliką.

3. **Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga** – kitoje valstybėje narėje įsteigtas juridinis asmuo, kuriam išduotas leidimas teikti mokėjimo paslaugas visose valstybėse narėse.

4. **Kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis** – kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte.

5. **Mokėjimo įstaiga** – juridinis asmuo, kuriam išduota mokėjimo įstaigos licencija, arba mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija ar mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija (toliau, kai įstatyme kalbama apie visas mokėjimo įstaigos licencijų rūšis kartu, vartojama sąvoka „licencija“).

6. **Mokėjimo įstaigos filialas** (toliau – filialas) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis mokėjimo įstaigos padalinys, turintis savo buveinę ir atliekantis visas mokėjimo įstaigos funkcijas arba jų dalį. Visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje

įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu.

7. **Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas** – kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte.

8. **Mokėjimo įstaigos tarpininkas** (toliau – tarpininkas) – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, teikiantis mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaigos vardu.

9. **Priežiūros institucija** – Lietuvos bankas.

10. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme (toliau – Finansų įstaigų įstatymas), Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme (toliau – Mokėjimų įstatymas) ir Lietuvos Respublikos bankų įstatyme (toliau – Bankų įstatymas).

3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir buveinė. Mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai

1. Žodžius „mokėjimo įstaiga“ ar kitokius šių žodžių junginius arba jų vedinius Lietuvos Respublikoje gali vartoti savo pavadinime, reklamoje ar kitais tikslais tik pagal šį įstatymą mokėjimo paslaugas teikiantys asmenys.

2. Mokėjimo įstaigos teisinė forma gali būti tik akcinė bendrovė arba uždaroji akcinė bendrovė.

3. Mokėjimo įstaiga privalo turėti buveinę Lietuvos Respublikoje.

4. Mokėjimo įstaiga savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, šiuo įstatymu, Mokėjimų įstatymu, Europos Sąjungos ir priežiūros institucijos priimtais teisės aktais bei savo steigimo dokumentais. Mokėjimo įstaigai Finansų įstaigų įstatymas, Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymas ir kiti įstatymai taikomi tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.

5. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.

4 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teikiamos mokėjimo paslaugos ir kita veikla

1. Mokėjimo įstaiga gali teikti tik priežiūros institucijos jai išduotoje licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas.

2. Be mokėjimo paslaugų teikimo, mokėjimo įstaiga turi teisę:

1) teikti glaudžiai su mokėjimo paslaugomis susijusias papildomas paslaugas, tokias kaip valiutos keitimas, lėšų saugojimo veikla, duomenų kaupimas ir tvarkymas;

2) valdyti mokėjimo sistemas, laikydamosi Mokėjimų įstatymo 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

3) vykdyti kitą veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, išskyrus šio įstatymo 5 straipsnio 8 dalyje ir 7 straipsnio 8 dalyje nustatytus atvejus;

4) keisti valiutą (grynaisiais pinigais).

3. Mokėjimo įstaiga, teikdama vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, gali turėti mokėjimo sąskaitas, skirtas tik mokėjimo paslaugoms teikti. Visos lėšos, kurias mokėjimo įstaiga gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu ar kitomis grąžintinomis lėšomis ir elektroniniais pinigais.

4. Mokėjimo įstaiga gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 4 arba 5 punkte, susijusią paskolą tik jeigu laikomasi šių sąlygų:

1) skolintos lėšos yra suteiktos tik kaip papildoma priemonė mokėjimo operacijai įvykdyti;

2) mokėjimo operacijai įvykdyti paskolintos lėšos, teikiant mokėjimo paslaugas pagal šio įstatymo 11 straipsnį, turi būti grąžintos per ne ilgesnį kaip 12 mėnesių laikotarpį;

3) mokėjimo įstaiga negali skolinti mokėjimo operacijai vykdyti gautų ir laikomų lėšų;

4) mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas bet kuriuo metu atitinka šio įstatymo 16 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka yra pakankamas.

5. Mokėjimo įstaiga negali priimti indėlių ar kitų grąžintinų lėšų iš neprofesionalių rinkos dalyvių ir leisti elektroninių pinigų.

6. Lietuvos Respublikos teismas, kitos įstatymų nustatytos institucijos ar pareigūnai, prieš priimdami sprendimus, kuriais apribojama mokėjimo įstaigos galimybė disponuoti jos sąskaitose esančiomis lėšomis ar kuriais kitaip apribojama mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojams, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl šių sprendimų įtakos mokėjimo įstaigos ir visos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui, kurią priežiūros institucija pateikia per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.

II SKYRIUS

MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ LICENCIJAVIMAS

5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija

1. Mokėjimo įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, suteikdama teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytais sąlygomis mokėjimo įstaigai tose valstybėse narėse teikti mokėjimo įstaigos licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas.

2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:

- 1) įstatų (įstatų projektą);
- 2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodomos numatomų teikti mokėjimo paslaugų rūšys ir jų teikimo vieta;
- 3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;
- 4) dokumentus, kuriais patvirtinama, kad pradinio kapitalo dydis yra ne mažesnis negu nustatytas šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje;
- 5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;
- 6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, įrodantį, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai;
- 7) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) ir 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1) (toliau – reglamentas (ES) Nr. 2015/847), aprašymą;
- 8) procedūros, pagal kurią stebimi saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 58 straipsnio reikalavimus;
- 9) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą;
- 10) veiklos testavimo tvarkos aprašymą, jame aiškiai nurodant ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus nenumatytų atvejų planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą;

11) principų ir apibrėžčių, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą;

12) saugumo politikos, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą, dokumentą ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą. Šiame punkte nurodytos informacijos turinio reikalavimus nustato priežiūros institucija.

13) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;

14) duomenis, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, įsigyjančių (turinčių) prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją pateikusio juridinio asmens (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) kvalifikuotąjį įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę, jų įsigyjamą (turimą) įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą pagal Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalies nuostatas, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą;

15) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;

16) filialo vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą šio įstatymo 11 straipsnio nustatyta tvarka;

17) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės, ar atestuoto auditoriaus (toliau – auditorius), kuris audito veikla verčiasi savarankiškai (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie audito įmonę ir auditorių, kuris audito veikla verčiasi savarankiškai, kartu – audito įmonė), atitinkančių Finansų įstaigų įstatyme ir Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatyme (toliau – Finansinių ataskaitų audito įstatymas) nustatytus reikalavimus, duomenis;

18) dokumentus ir duomenis, patvirtinančius atitiktį šio įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiančius draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydį, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą;

19) dokumentus ir duomenis, patvirtinančius atitiktį šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiančius draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydį, jeigu ketinama teikti sąskaitos informacijos paslaugą;

20) buveinės adresą.

3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.

4. Mokėjimo įstaigos licencija išduodama prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui, tik jeigu atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, prašymą pateikęs juridinis asmuo turi nustatęs patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemas, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą. Ši tvarka, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemos turi būti visapusės ir adekvačios mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos.

6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgiant į šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalies nuostatas.

7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu:

1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstančius ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją arba jie yra neteisingi;

2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina teikti paslaugų Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, pradinis kapitalas, profesinės civilinės atsakomybės draudimas, garantija arba laidavimas neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;

3) yra pagrindas manyti, kad asmenys, įsigyjantys (turintys) prašymą pateikusio juridinio asmens kvalifikuotąjį įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatitinka Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalyje nustatytų reikalavimų;

4) prašymą pateikęs juridinis asmuo ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;

5) prašymą pateikęs juridinis asmuo yra glaudžiu ryšiu susijęs su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, ar tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;

6) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.

8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–7 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jei prašymą pateikusio juridinio asmens ketinama vykdyti ar vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jo finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.

9. Mokėjimo įstaiga, turinti mokėjimo įstaigos licenciją ir ketinanti teikti mokėjimo paslaugas, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją papildant ją ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis ir pateikti dėl keičiamos veiklos apimtį pasikeitusius duomenis ir dokumentus, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje. Sprendimui dėl licencijos pakeitimo priimti *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 6 dalies nuostatos.

10. Jeigu mokėjimo įstaiga įgyja kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip nurodyta mokėjimo įstaigos turimoje licencijoje, mokėjimo įstaiga privalo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo paskutinės licencijos gavimo dienos kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl vienos iš licencijų galiojimo panaikinimo.

11. Mokėjimo įstaigos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta

tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus.

6 straipsnis. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija

1. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, mokėjimo įstaigai suteikdama teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytais sąlygomis tose valstybėse narėse teikti sąskaitos informacijos paslaugą. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija, netaikomos šio įstatymo 10, 14, 16 ir 17 straipsnių nuostatos.

2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:

- 1) įstatus (įstatų projektą);
 - 2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodoma paslaugų teikimo vieta;
 - 3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;
 - 4) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, įrodantį, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai;
 - 5) procedūros, pagal kurią stebimi saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 58 straipsnio reikalavimus;
 - 6) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą;
 - 7) veiklos tęstinumo tvarkos aprašymą, aiškiai nurodant ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus nenumatytų atvejų planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą;
 - 8) saugumo politikos, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą, dokumentą ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą. Šiame punkte nurodytos informacijos turinio reikalavimus nustato priežiūros institucija;
 - 9) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;
 - 10) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;
 - 11) filialo vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą šio įstatymo 11 straipsnio nustatyta tvarka;
 - 12) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinamas atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis;
 - 13) buveinės adresą.
3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 4, 5 ir 9 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti

veiksmams vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.

4. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija išduodama prašymą išduoti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją pateikusiam juridiniam asmeniui (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) tik jeigu, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, prašymą pateikęs juridinis asmuo turi nustatęs patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemą, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą. Ši tvarka, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemos turi būti visapūsės ir adekvačios mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos.

6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomens ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalies nuostatas.

7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, jeigu:

1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstantis ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją arba jie yra neteisingi;

2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina teikti paslaugų Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, profesinės civilinės atsakomybės draudimas, garantija arba laidavimas neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;

3) prašymą pateikęs juridinis asmuo ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;

4) prašymą pateikęs juridinis asmuo yra glaudžiu ryšiu susijęs su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, ar tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;

5) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.

8. Kai mokėjimo įstaiga, turinti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, ketina teikti kitas mokėjimo paslaugas, ji turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu panaikinti jai išduotos licencijos galiojimą ir išduoti mokėjimo įstaigos licenciją.

9. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės

aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencijai gauti, pasikeitimus.

7 straipsnis. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija

1. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija galioja tik Lietuvos Respublikoje ir nesuteikia teisės šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytais sąlygomis kitose valstybėse narėse teikti mokėjimo paslaugų. Mokėjimo įstaiga, kuriai išduota ribotos veiklos licencija, turi teisę teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas. Mokėjimo įstaigos, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, įskaitant tarpininkus, už kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jei veikla nevykdoma, – planuojamų verslo plane) mokėjimo operacijų sumos vidurkis neturi viršyti 3 000 000 eurų per mėnesį, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytą atvejį. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, netaikomos šio įstatymo 10, 14 ir 16 straipsnių nuostatos.

2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, turi priežiūros institucijai pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:

- 1) įstatus (įstatų projektą)
- 2) verslo planą, kuriame nurodoma numatoma teikti mokėjimo paslaugų rūšis (rūšys) ir pateikiamas pirmųjų finansinių metų biudžeto projektas, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;
- 3) dokumentus, kuriais įrodoma, kad mokėjimo įstaigos, įskaitant tarpininkus, už kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jei veikla dar nevykdoma, planuojamų verslo plane) mokėjimo operacijų sumos vidurkis neviršija (neviršys) 3 000 000 eurų per mėnesį;
- 4) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;
- 5) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos), siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą ir reglamentą (ES) Nr. 2015/847, aprašymą;
- 6) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymas ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;
- 7) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytus reikalavimus;
- 8) filialo vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą);
- 9) buveinės adresą.

3. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija išduodama prašymą išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją pateikusiam juridiniam asmeniui (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) tik jeigu, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, prašymą pateikęs juridinis asmuo turi nustatęs patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir vidaus kontrolės sistemą, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos metodus. Ši tvarka ir vidaus kontrolės sistema turi būti visapūsė ir

adekvačios mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

4. Jeigu mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, ji privalo per 30 kalendorinių dienų kreiptis į priežiūros instituciją dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo šio įstatymo 5 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu per 30 kalendorinių dienų mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nesikreipia dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo arba priežiūros institucija per šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytus terminus neišduoda mokėjimo įstaigos licencijos, mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos galiojimas jai panaikinamas.

5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą patekusio juridinio asmens pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos.

6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalies nuostatas.

7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, jeigu:

1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi;

2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;

3) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 1 dalyje ar 3 dalyje nustatytų reikalavimų.

8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina teikti mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jei prašymą patekusio juridinio asmens vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jos finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.

9. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga, ketinanti teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją papildant ją ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis ir pateikti dėl keičiamos veiklos apimties pasikeitusius dokumentus ir duomenis, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje. Sprendimui dėl licencijos pakeitimo priimti *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 6 dalies nuostatos.

10. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijai gauti, pasikeitimus.

8 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas

1. Licencijos galiojimas panaikinamas Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, arba 3–8 punktuose nustatytais atvejais. Šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju licencijos galiojimas panaikinamas priežiūros institucijos sprendimu.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencijos galiojimas taip pat gali būti panaikinamas priežiūros institucijos sprendimu, jeigu:

1) mokėjimo įstaiga nebeatitinka šio įstatymo 5 straipsnyje, 6 straipsnyje ar 7 straipsnyje nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų arba nepraneša apie tai priežiūros institucijai;

2) mokėjimo įstaiga, toliau teikdama mokėjimo paslaugas, keltų grėsmę kitų mokėjimo įstaigų veiklos ir finansiniam stabilumui;

3) mokėjimo įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo arba priimamas sprendimas ją likviduoti;

4) mokėjimo įstaiga šio įstatymo 5 straipsnio 10 dalyje ar 6 straipsnio 8 dalyje nurodytu atveju per nustatytą terminą nesikreipia dėl licencijos panaikinimo.

3. Panaikinant licencijos galiojimą šio straipsnio 2 dalies 3 ar 4 punkte ar Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos pranešama mokėjimo įstaigai. Kitais atvejais licencijos galiojimas panaikinamas šio įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatyta tvarka.

4. Licencijos galiojimas sustabdomas šio įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatytais pagrindais ir tvarka.

5. Priežiūros institucija, priėmusi sprendimą sustabdyti licencijos galiojimą, per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša mokėjimo įstaigai, nurodo pažeidimą (-us) ir nustato ne ilgesnį kaip dviejų mėnesių terminą, per kurį mokėjimo įstaiga privalo nurodytą (-us) pažeidimą (-us) pašalinti.

6. Mokėjimo įstaiga, pašalinusi pažeidimą (-us), dėl kurio (kurių) buvo priimtas sprendimas sustabdyti licencijos galiojimą, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai, o ši per 10 darbo dienų nuo mokėjimo įstaigos pranešimo apie pašalintą (-us) pažeidimą (-us) gavimo dienos patikrina informaciją apie pažeidimo (-ų) pašalinimą, priima sprendimą panaikinti licencijos galiojimo sustabdymą, jeigu visi pažeidimai buvo pašalinti, ir ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša mokėjimo įstaigai.

7. Panaikinus licencijos galiojimą ar sustabdžius jos galiojimą, mokėjimo įstaiga neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, išskyrus atvejus, kiek tai būtina atsiskaityti su mokėjimo paslaugų vartotojais.

8. Panaikinus licencijos galiojimą, ne vėliau kaip per 2 mėnesius mokėjimo įstaigos organai privalo priimti sprendimą likviduoti ar reorganizuoti mokėjimo įstaigą arba priimti sprendimą pakeisti veiklos rūšį ir atlikti atitinkamus įstatų, pavadinimo ir kitus reikiamus pakeitimus, susijusius su veiklos rūšies pakeitimu.

9. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba jos galiojimo sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia šią informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba jos galiojimo sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar jos galiojimo sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat informuoja Europos bankininkystės instituciją.

III SKYRIUS MOKĖJIMO ĮSTAIGOS VALDYMAS

9 straipsnis. Mokėjimo įstaigos ir jos tarpininkų vadovai

1. Mokėjimo įstaigos vadovai yra:

- 1) administracijos vadovas;
- 2) valdybos nariai (jei valdyba sudaryta);
- 3) stebėtojų tarybos nariai (jei stebėtojų taryba sudaryta);
- 4) asmenys, atsakingi už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą (struktūrinių padalinių vadovai), jeigu mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą (jeigu tokie asmenys paskirti).

2. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, ir mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, vadovai turi būti nepriekaištingos reputacijos. Vertinant mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, ir mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, vadovų nepriekaištingą reputaciją *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalių nuostatos.

3. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, ir mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją administracijos vadovas, asmuo, atsakingas už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, jei mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą veiklą, turi būti įgijęs aukštąjį universitetinį ar jam prilygintą socialinių mokslų studijų srities teisės studijų krypties grupės arba verslo ir vadybos studijų krypties grupės ar ekonomikos krypties išsilavinimą (bakalauro ir magistro kvalifikacinius laipsnius) ar teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą) ir būti ne mažiau kaip 1 metus per paskutinius 5 metus finansines paslaugas teikiančioje įmonėje dirbęs darbą, tiesiogiai susijusį su finansinių paslaugų teikimu, arba tokiam darbui lygiavertį darbą kitose įmonėse, įstaigose ar organizacijose arba dirbęs revizoriumi, auditoriumi, auditoriaus padėjėju, teisininku, finansininku (buhalteriu), juridinio asmens ar jo struktūrinio padalinio vadovu. Jeigu mokėjimo įstaigoje yra sudaryti kolegialūs organai, šiuos reikalavimus taip pat turi atitikti bent vienas kolegialaus organo narys.

4. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, vadovu negali būti asmuo, kuris atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

- 1) jis yra pripažintas kaltu padaręs sunkų, labai sunkų nusikaltimą arba nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai, visuomenės saugumui, valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar juos atitinkančias nusikalstamas veikas pagal kitų valstybių baudžiamuosius įstatymus, jeigu jo teistumas už pirmiau nurodytus nusikaltimus nėra išnykęs ar panaikintas arba nepraėjo 5 metai nuo teismo nuosprendžio, kuriuo fizinis asmuo yra pripažintas kaltu dėl šiame punkte nurodytų baudžiamųjų nusižengimų, įsiteisėjimo;

- 2) jam už šiurkštų įstatymo ar kito teisės akto, reglamentuojančio finansinių paslaugų teikimą arba finansų įstaigų veiklą, reikalavimo pažeidimą, Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo įstatymo pažeidimą pritaikyta administracinė nuobauda arba kita įstatymuose nustatyta poveikio priemonė, jeigu nuo sprendimo taikyti administracinę nuobaudą arba kitą įstatymuose nustatytą poveikio priemonę įsigaliojimo dienos nepraėjo 1 metai;

- 3) jis tiesiogiai ar netiesiogiai valdo arba valdė kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba dalį, leidžiančią daryti tiesioginį ir (arba) netiesioginį lemiamą poveikį juridiniam asmeniui, arba yra ar buvo vadovu juridinio asmens, kuriam buvo panaikinta teisė verstis finansinių paslaugų teikimu arba už šiurkštų įstatymo ar kito teisės akto, reglamentuojančio finansinių paslaugų teikimą arba finansų įstaigų veiklą, reikalavimo pažeidimą buvo pritaikyta kita poveikio priemonė, jeigu nepraėjo 3 metai nuo sprendimo taikyti poveikio priemonę įsigaliojimo dienos, arba tam juridiniam asmeniui yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis už šios dalies 1 punkte nurodytas nusikalstamas veikas ir nepraėjo 5 metai nuo teismo nuosprendžio įsiteisėjimo.

5. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, administracijos vadovas ir asmuo, atsakingas už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, jeigu mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą veiklą, turi būti įgijęs aukštąjį universitetinį ar jam prilygintą socialinių mokslų studijų srities teisės studijų krypties grupės arba verslo ir vadybos studijų krypties grupės ar ekonomikos krypties išsilavinimą (bakalauro ir magistro kvalifikacinius laipsnius) ar teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą) arba būti ne mažiau kaip 1 metus per paskutinius 5 metus finansines paslaugas teikiančioje įmonėje dirbęs darbą, tiesiogiai susijusį su finansinių paslaugų teikimu, arba tokiam darbui lygiavertį darbą kitose įmonėse, įstaigose ar organizacijose arba dirbęs revizoriumi, auditoriumi, auditoriaus padėjėju, teisininku, finansininku (buhalteriu), juridinio asmens ar jo struktūrinio padalinio vadovu. Jeigu mokėjimo įstaigoje yra sudaryti kolegialūs organai, šiuos reikalavimus taip pat turi atitikti bent vienas kolegialaus organo narys.

6. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, ir mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją vadovų nepriekaištingos reputacijos, mokėjimo įstaigos vadovų kvalifikacijos ir patirties reikalavimai vertinami priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

7. Tarpininko administracijos vadovas ir asmuo, atsakingas už mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą (struktūrinio padalinio vadovas) (toliau – tarpininko vadovas), kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, turi būti ne mažiau kaip 1 metus finansines paslaugas teikiančioje įmonėje dirbęs darbą, tiesiogiai susijusį su finansinių paslaugų teikimu, arba ne mažiau kaip 1 metus dirbęs juridinio asmens ar jo struktūrinio padalinio vadovu. Tarpininko vadovui, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, *mutatis mutandis* taikomi šio straipsnio 4 dalies reikalavimai. Tarpininko vadovo, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, kvalifikacijos ir patirties reikalavimai vertinami priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

8. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai apie numatomus mokėjimo įstaigos vadovų pasikeitimus ir kartu pateikti priežiūros institucijos nustatytą informaciją, reikalingą įvertinti, ar vadovai atitinka jiems šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytus reikalavimus. Iš naujo išrinkti (paskirti) mokėjimo įstaigos vadovai gali pradėti eiti pareigas, tik jeigu priežiūros institucija neprieštarauja jų kandidatūroms. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti mokėjimo įstaigos vadovų kandidatūroms, jeigu jie neatitinka šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytų reikalavimų.

9. Mokėjimo įstaiga privalo užtikrinti, o priežiūros institucijos reikalavimu – įrodyti, kad jos vardu veikiančių tarpininkų vadovai atitinka šio straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas.

10. Jeigu priežiūros institucija per 30 darbo dienų nuo pranešimo apie numatomus mokėjimo įstaigos vadovų pasikeitimus ir visos reikalaujamos informacijos gavimo dienos nepareiškia prieštaravimo, laikoma, kad priežiūros institucija neprieštarauja numatomų rinkti (skirti) vadovų kandidatūroms.

11. Laikoma, kad priežiūros institucija neprieštarauja numatomo išrinkti (paskirti) mokėjimo įstaigos vadovo kandidatūrai, jeigu:

1) asmuo renkamas arba skiriamas į naujas pareigas toje pačioje mokėjimo įstaigoje, kurioje jo kandidatūra jau buvo įvertinta priežiūros institucijos ir jai neprieštarauta, arba pakartotinai renkamas arba skiriamas į tas pačias pareigas toje pačioje mokėjimo įstaigoje ir išrinkimo arba paskyrimo į naujas pareigas metu atitinka šio straipsnio 3 ar 5 dalyje nustatytus kvalifikacijos ir patirties reikalavimus, o šio straipsnio 2 ar 4 dalyje nustatytos aplinkybės nėra pasikeitusios;

2) asmuo renkamas arba skiriamas tuo atveju, kai saugiai ir patikimai mokėjimo įstaigos veiklai užtikrinti būtina nedelsiant išrinkti arba paskirti mokėjimo įstaigos vadovą ir dėl to mokėjimo įstaiga negali iš anksto pranešti priežiūros institucijai apie numatomą mokėjimo įstaigos vadovo pasikeitimą.

10 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis

Mokėjimo įstaigos kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimui ir netekimui, įsigyjančio asmens turimų balsavimo teisių praradimui, siūlomo įsigijimo vertinimui *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 24 ir 25 straipsnių nuostatos.

**IV SKYRIUS
MOKĖJIMO ĮSTAIGOS IR KITOS VALSTYBĖS NARĖS MOKĖJIMO ĮSTAIGOS
TEISĖS**

11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse

1. Mokėjimo įstaiga turi teisę šio straipsnio nustatyta tvarka teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo.

2. Mokėjimo įstaiga, siekdama teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, licencijos numerį, valstybę narę, kurioje planuoja teikti mokėjimo paslaugas, ir numatomas teikti mokėjimo paslaugas, o tuo atveju, jeigu mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą kitoje valstybėje narėje, priežiūros institucijai turi pranešti ir šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 3 ir 6 punktuose nurodytą informaciją apie veiklą kitoje valstybėje narėje, filialo organizacinės struktūros aprašymą, duomenis apie filialo vadovą bei įsipareigojimo vykdyti filialo patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą. Jeigu mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje planuojama teikti per tarpininką, priežiūros institucijai taip pat turi būti pateikiama šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija. Kai mokėjimo įstaiga ketina veiklos funkcijų vykdymą perduoti kitam asmeniui kitoje valstybėje narėje, ji apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka informuoja priežiūros instituciją.

3. Priežiūros institucija mokėjimo įstaigos pateiktą šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją per 1 mėnesį nuo informacijos gavimo dienos turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Mokėjimo įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai ar atsisakymą ją perduoti.

4. Jeigu mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą kitoje valstybėje narėje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka netaikoma kitiems jos filialams toje valstybėje narėje steigti.

5. Jeigu priežiūros institucijos atliktas mokėjimo įstaigos vertinimas, atsižvelgus į kitos valstybės narės nuomonę ir pateiktą informaciją, yra neigiamas, priežiūros institucija privalo atsisakyti įtraukti mokėjimo įstaigos filialą ar tarpininką į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą arba išbraukti iš šio sąrašo, jeigu mokėjimo įstaigos filialas ar tarpininkas jau yra įtraukti į jį.

6. Priežiūros institucija sprendimą dėl mokėjimo įstaigos filialo ar tarpininko įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ar dėl leidimo mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo privalo priimti ir apie jį pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir mokėjimo įstaigai per 3 mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu priežiūros institucija nesutinka su kitos valstybės narės priežiūros institucijos pateiktu vertinimu dėl mokėjimo įstaigos ketinimo teikti mokėjimo paslaugas įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo kitoje valstybėje narėje, kartu su jos sprendimu kitos valstybės narės priežiūros institucijai turi būti nurodyti nesutikimo motyvai.

7. Mokėjimo įstaigos filialas, tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje po to, kai jie įtraukiami į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Apie įtraukimą į šį sąrašą priežiūros institucija praneša mokėjimo įstaigai.

8. Mokėjimo įstaiga turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo nuo tos dienos, kai priežiūros institucija informuoja mokėjimo įstaigą apie sprendimą leisti mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje.

9. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai datą, kurią ji pradeda teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo, o priežiūros institucija šią informaciją privalo persiųsti kitos valstybės narės priežiūros institucijai.

10. Mokėjimo įstaiga apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimus, taip pat apie naujus tarpininkus, filialus ar kitus asmenis, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas kitoje valstybėje narėje, privalo nedelsdama informuoti priežiūros instituciją. Tokiu atveju taikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

11. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, per įsteigtą filialą ar pasitelktą tarpininką, nesilaiko kitos valstybės narės teisės aktų, įgyvendinančių Direktyvą (ES) Nr. 2015/2366, nuostatų, įvertina ją ir nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių, siekdama užtikrinti, kad mokėjimo įstaiga nebepažeistų šių teisės aktų reikalavimų. Priežiūros institucija apie šių priemonių taikymą informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją ir kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas.

12. Priežiūros institucija kitos valstybės narės priežiūros institucijai teikia prašomą informaciją, ypač apie mokėjimo įstaigos, teikiančios mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo, mokėjimo įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo, jos pasitelkto tarpininko ar kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, padarytus ar įtariamus pažeidimus, o visą kitą svarbią informaciją, įskaitant informaciją apie tai, ar mokėjimo įstaiga turi buveinę ir vykdo mokėjimo paslaugų teikimo veiklą Lietuvos Respublikoje, teikia savo iniciatyva.

13. Priežiūros institucija pagal šį straipsnį, išskyrus šio straipsnio 14 dalį, bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.

14. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemones mokėjimo įstaigai, teikiančiai mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo, per įsteigtą filialą, ar pasitelktą tarpininką, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.

12 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje

1. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo.

2. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimą teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką arba neįsteigus filialo kartu su mokėjimo įstaigos pateikta šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, per vieną mėnesį nuo šios informacijos gavimo dienos įvertina ją ir kitos valstybės narės priežiūros institucijai pateikia savo nuomonę bei turimą informaciją, susijusią su kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimu teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje.

3. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija informuoja priežiūros instituciją apie sprendimą leisti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje.

4. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialas ar tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje po to, kai mokėjimo įstaigos filialas ar tarpininkas yra įtraukiami į kitos valstybės narės viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą.

5. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą Lietuvos Respublikoje, kitiems jos filialams steigti netaikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją.

7. Priežiūros institucija pagal šį straipsnį, išskyrus šio straipsnio 8 dalį, bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.

8. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia kitos valstybės narės mokėjimo įstaigą, teikiančią mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigus filialo, per įsteigtą filialą ar pasitelktą tarpininką, ir taikančia jai poveikio priemones, Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.

13 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas

1. Mokėjimo įstaigos, gavusios priežiūros institucijos išduotą licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, mokėjimo įstaigų filialai, veikiantys kitose valstybėse narėse, ir tarpininkai yra įtraukiami į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, nurodant, kurioms mokėjimo paslaugoms teikti yra išduota licencija. Į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą taip pat įtraukiami Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyti asmenys.

2. Viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo tvarkytojas – priežiūros institucija – į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą mokėjimo įstaigas įtraukia per 2 darbo dienas nuo licencijos gavimo ir įregistravimo Juridinių asmenų registre, jų tarpininkus – per 2 mėnesius nuo visų šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, mokėjimo įstaigų filialus ir tarpininkus, veikiančius kitose valstybėse narėse, – per 3 mėnesius nuo visų šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytus asmenis – per 2 darbo dienas nuo pranešimo apie teikiamas paslaugas gavimo.

3. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą įtraukiamos atskirai nuo mokėjimo įstaigų, turinčių mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, ir nuo mokėjimo įstaigų, teikiančių tik sąskaitos informacijos paslaugą.

4. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar galiojimo sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, mokėjimo įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko bei Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų asmenų įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnauja priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame mokėjimo įstaigų sąrašė.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos bankininkystės institucijai.

6. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas tvarkomas priežiūros institucijos ir Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 15 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.

V SKYRIUS

MOKĖJIMO ĮSTAIGOS KAPITALO IR APSAUGOS REIKALAVIMAI

14 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pradinis kapitalas

1. Mokėjimo įstaigos pradinį kapitalą sudaro vienos ar daugiau Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nustatytų nuosavo kapitalo dalių suma.
2. Mokėjimo įstaiga turi turėti pradinį kapitalą:
 - 1) jeigu ketina teikti tik Mokėjamų įstatymo 5 straipsnio 6 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnę kaip 20 tūkstančių eurų;
 - 2) jeigu ketina teikti tik Mokėjamų įstatymo 5 straipsnio 7 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnę kaip 50 tūkstančių eurų;
 - 3) jeigu ketina teikti Mokėjamų įstatymo 5 straipsnio 1–5 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnę kaip 125 tūkstančiai eurų.

15 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kapitalų ir rezervų sudarymo ir naudojimo tvarka

1. Mokėjimo įstaigos atsargos kapitalas (atsargos rezervas) sudaromas iš mokėjimo įstaigos akcininkų papildomų įnašų ar atskaitymų iš mokėjimo įstaigos paskirstytojo pelno. Mokėjimo įstaigos atsargos kapitalo (atsargos rezervo) paskirtis – garantuoti mokėjimo įstaigos finansinį stabilumą. Mokėjimo įstaigos atsargos kapitalas eilinio visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu gali būti panaudojamas mokėjimo įstaigos nuostoliams padengti ar įstatiniam kapitalui padidinti.
2. Mokėjimo įstaigos kapitalo rezervas (emisinis skirtumas) sudaromas iš pajamų skirtumo, gauto pardavus naujai išleistas akcijas emisijos kaina, aukštesne nei jų nominalioji vertė. Mokėjimo įstaigos kapitalo rezervas (emisinis skirtumas) eilinio visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu gali būti panaudojamas mokėjimo įstaigos nuostoliams padengti ir įskaitytas į paskirstytinąjį rezultatą ar panaudotas įstatiniam kapitalui padidinti.
3. Privalomasis rezervas arba rezervinis kapitalas ir kiti rezervai sudaromi Finansų įstaigų įstatymo ir Akcinių bendrovių įstatymo nustatyta tvarka.

16 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas

1. Mokėjimo įstaigos bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kaip jis apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 50 straipsnyje, turi sudaryti ne mažiau kaip 75 procentus 1 lygio kapitalo.
2. Mokėjimo įstaigos 2 lygio kapitalas turi būti ne didesnis nei vienas trečdalis 1 lygio kapitalo.
3. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas turi nuolat būti ne mažesnis už didesnę iš šių dydžių:
 - 1) šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nurodytą pradinį kapitalą;
 - 2) vienu iš priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų metodų apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį.
4. Mokėjimo įstaiga negali nuosavam kapitalui apskaičiuoti taikytinų elementų naudoti pakartotinai, jei ji priklauso tai pačiai įmonių grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, finansų maklerio įmonė, valdymo įmonė ar draudimo įmonė. Ši nuostata taip pat taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga vykdo ir kitą nei mokėjimo paslaugų teikimo veiklą.
5. Mokėjimo įstaigos, kuri teikia Mokėjamų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, nuosavo kapitalo dydžio apskaičiavimo ir taikymo tvarką nustato priežiūros institucija.
6. Priežiūros institucija, remdamasi rizikos valdymo proceso, duomenų apie su rizika susijusius nuostolius rinkimo kokybės ir vidaus kontrolės sistemos vertinimu, gali mokėjimo įstaigai nustatyti individualų nuosavo kapitalo dydį – iki 20 procentų mažesnę arba didesnę už priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytais metodais apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį.

17 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojų ar iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautų lėšų apsaugos reikalavimai

1. Mokėjimo įstaiga, kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, privalo apsaugoti iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti vienu iš šių būdų:

1) atskirdama šias lėšas nuo kitų fizinių arba juridinių asmenų, nesančių mokėjimo paslaugų vartotojais, lėšų. Jeigu gavus lėšas kitos dienos darbo pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga ir jos nėra perduotos gavėjui ar pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, šios lėšos turi būti laikomos atskiroje sąskaitoje, atidarytoje Lietuvos Respublikos kredito įstaigoje (įskaitant užsienio valstybės kredito įstaigos filialą, įsteigtą Lietuvos Respublikoje), kitos valstybės narės kredito įstaigoje, Lietuvos banke arba kitos valstybės narės centriniame banke ar investuojamos į saugų, likvidų ir mažos rizikos turtą priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka. Mokėjimo įstaiga, šiame punkte nustatytu būdu saugodama mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti, privalo imtis priemonių, užtikrinančių mokėjimo paslaugų vartotojų nuosavybės teisių apsaugą, ypač jeigu mokėjimo įstaiga yra nemoki. Mokėjimo paslaugų vartotojų ir kitų mokėjimo paslaugų teikėjų lėšos, perduotos mokėjimo įstaigai mokėjimo paslaugoms vykdyti, yra mokėjimo paslaugų vartotojų ir kitų mokėjimo paslaugų teikėjų nuosavybė ir į jas negali būti nukreiptas išieškojimas pagal mokėjimo įstaigos skolas;

2) apdrausdama šias lėšas draudimo sutartimi arba gaudama dėl jų garantiją ar laidavimo raštą, išduotą Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, įsteigtą Lietuvos Respublikoje) arba kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip mokėjimo įstaiga įmonių grupei, tokiai mokėjimo įstaigai negalint įvykdyti savo įsipareigojimų dėl išmokamos sumos, kuri turėtų būti atskirta, jei būtų taikomas šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas būdas.

2. Kai mokėjimo įstaigos gautų iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo lėšų dalis bus naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi ir būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti gautai lėšų daliai. Kai ši dalis nėra pastovi arba jos dydis nėra žinomas iš anksto, mokėjimo įstaiga gali ją apskaičiuoti remdamasi pavyzdine dalimi, kuri, mokėjimo įstaigos nuomone, bus naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis, tenkinant šiame įstatyme nustatytus reikalavimus.

VI SKYRIUS

KITI MOKĖJIMO ĮSTAIGAI KELIAM REIKALAVIMAI

18 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai mokėjimo paslaugos teikiamos per tarpininką ir tarpininko įtraukimas į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą

1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, įsipareigojimų vykdyti tarpininko patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą, ir šią informaciją apie tarpininką:

1) tarpininko, kai jis yra juridinis asmuo, pavadinimą, adresą ir kodą; kai tarpininkas yra fizinis asmuo, – jo vardą, pavardę ir veiklos vietos adresą;

2) vidaus kontrolės procedūrų, kurias tarpininkas naudos, kad užtikrintų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme (jei tarpininkas registruotas Lietuvos Respublikoje), kitos valstybės narės įstatymuose, įgyvendinančiuose 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir

Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL 2015, L141, p. 73), ir reglamentą (ES) Nr. 2015/847, aprašymą;

3) tarpininko vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą), o tais atvejais, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad tarpininko vadovai atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalies reikalavimus;

4) mokėjimo paslaugas, kurias teikti yra įgaliotas tarpininkas.

2. Jeigu mokėjimo paslaugas ketinama teikti per tarpininką, kuris yra fizinis asmuo, šio straipsnio 1 dalies 2–4 punktuose nustatyti reikalavimai taikomi *mutatis mutandis*.

3. Priežiūros institucija per 2 mėnesius nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos gavimo dienos privalo priimti sprendimą ir informuoti mokėjimo įstaigą apie tai, ar jos tarpininkas yra įtrauktas į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas nuo įtraukimo į sąrašą dienos.

4. Jeigu priežiūros institucija mano, kad apie tarpininką pateikta informacija yra neteisinga arba nepakankama, ji turi teisę imtis veiksmų, numatytų šio įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje, ir prašyti papildomos informacijos, kaip tai numatyta šio įstatymo 25 straipsnio 5 dalyje.

5. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, jeigu:

1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikusi mokėjimo įstaiga nepateikia šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ar patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją arba jie yra neteisingi;

2) tarpininko vadovai neatitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje nustatytų reikalavimų;

3) jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad pasitelkus tarpininką bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba padidės pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika.

6. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga nebetina teikti mokėjimo paslaugų per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą išbraukti šį tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo. Priežiūros institucija privalo išbraukti tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo per 5 darbo dienas nuo mokėjimo įstaigos prašymo gavimo dienos.

7. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo, jeigu tarpininkas neatitinka šio straipsnio 5 dalies 2 ar 3 punkte nustatytų reikalavimų, arba sprendimas įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą buvo priimtas remiantis pateikta neteisinga informacija. Priežiūros institucija turi nedelsdama pranešti mokėjimo įstaigai apie tai, kad jos tarpininkas yra išbrauktas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo.

8. Mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie duomenų ir (arba) informacijos, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, pasikeitimus. Kai mokėjimo įstaigos tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, pasikeitus mokėjimo įstaigos tarpininkų vadovams, mokėjimo įstaiga privalo nurodyti jų tapatybės duomenis ir patvirtinti, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus.

19 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai jos mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymas perduodamas kitam asmeniui

1. Mokėjimo įstaiga, ketinanti perduoti mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymą kitam asmeniui, apie tai ne vėliau kaip prieš 1 mėnesį privalo informuoti priežiūros instituciją.

2. Svarbios mokėjimo paslaugų veiklos funkcijos, įskaitant funkcijas susijusias su

informacinių technologijų sistemomis, negali būti perduotos kitam asmeniui, jei jas perdavus iš esmės pablogėtų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybė ir priežiūros institucijos galimybė stebėti, ar mokėjimo įstaiga laikosi visų šiame įstatyme nustatytų reikalavimų ir (ar) kitų jos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų. Šiame įstatyme svarbios veiklos funkcijos – tai funkcijos, dėl kurių nevykdymo ar netinkamo vykdymo mokėjimo įstaiga nebeatitiktų nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų ar kitų šio įstatymo ir (ar) mokėjimo įstaigos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų arba būtų pakenkta mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, jos teikiamų mokėjimo paslaugų tęstinumui.

3. Mokėjimo įstaiga, perduodama svarbias savo veiklos funkcijas kitam asmeniui, turi laikytis tokių reikalavimų:

- 1) mokėjimo įstaigos vadovai negali perduoti savo atsakomybės;
- 2) negali keisti mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir turi būti vykdomos šio įstatymo ir Mokėjimų įstatymo nustatytos jų pareigos;
- 3) mokėjimo įstaigos pareiga vykdyti šio įstatymo II, III ir IV skyriuose nustatytus reikalavimus negali būti pakeista ar sušvelninta.

4. Mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie visus pasikeitimus, susijusius su perduotomis veiklos funkcijomis ir asmenimis, kuriems perduotas mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymas.

5. Mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų perdavimo tvarką nustato priežiūros institucija.

20 straipsnis. Reikalavimai dėl profesinės civilinės atsakomybės draudimo, garantijos arba laidavimo, kai mokėjimo įstaiga teikia sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą

1. Mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo inicijavimo paslaugą, privalo būti apsidraudusi profesinės civilinės atsakomybės draudimu arba turėti garantiją arba laidavimą dėl žalos, kuri gali atsirasti dėl jos įsipareigojimų, nurodytų Mokėjimų įstatymo 38, 52, 53 ir 54 straipsniuose, nevykdymo ar netinkamo vykdymo, atlyginimo.

2. Mokėjimo įstaiga, teikianti sąskaitos informacijos paslaugą, privalo būti apsidraudusi profesinės civilinės atsakomybės draudimu arba turėti garantiją arba laidavimą dėl žalos, kuri gali atsirasti dėl neautorizuotos arba nesąžiningos prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos arba neautorizuoto ar nesąžiningo šios informacijos panaudojimo, sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėjimo paslaugų vartotojui atlyginimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto draudimo sutartis, garantija arba laidavimo raštas privalo būti sudarytas (išduotas) Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, veikiančią Lietuvos Respublikoje) ar kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, privalo galioti tose valstybėse narėse, kuriose mokėjimo įstaiga teikia paslaugą, visą jos veiklos laikotarpį. Draudimo, garantijos arba laidavimo suma privalo būti ne mažesnė negu suma, apskaičiuota pagal Europos bankininkystės institucijos gairių, kaip nurodyta Direktyvos 2015/2366 5 straipsnio 4 dalyje, reikalavimus.

4. Mokėjimo įstaiga, teikianti sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą, pasibaigus profesinės civilinės atsakomybės draudimo sutarčiai, garantijos arba laidavimo rašto galiojimo terminui per 5 darbo dienas nuo pasibaigimo priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pateikti priežiūros institucijai pasikeitusius dokumentus ir duomenis, pagrindžiančius draudimo, garantijos arba laidavimo sumos minimalų dydį.

5. Priežiūros institucija įvertina mokėjimo įstaigos, teikiančios sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą, profesinės civilinės atsakomybės

draudimo, garantijos arba laidavimo piniginės sumos atitiktį šio straipsnio 3 dalyje nurodytų gairių reikalavimams.

21 straipsnis. Papildomos mokėjimo įstaigos pareigos

1. Mokėjimo paslaugų teikimas įsteigus filialą ar per tarpininką ir visų ar dalies svarbių veiklos funkcijų vykdymo perdavimas kitiems asmenims neatleidžia mokėjimo įstaigos nuo šio įstatymo laikymosi.

2. Mokėjimo įstaiga, kuri perduoda visų ar dalies svarbių veiklos funkcijų vykdymą kitiems asmenims, privalo imtis visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas šio įstatymo reikalavimų vykdymas.

3. Mokėjimo įstaiga privalo užtikrinti, kad jos vardu veikiantys filialai ir tarpininkai informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus apie tai, kad mokėjimo paslaugos yra teikiamos per mokėjimo įstaigos filialą ar tarpininką.

22 straipsnis. Mokėjimo įstaigos apskaita, finansinės ir kitos ataskaitos ir auditas

1. Mokėjimo įstaiga privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą vadovaudamasi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu.

2. Mokėjimo įstaiga turi rengti tarpinių finansinių ataskaitų ir metinių finansinių ataskaitų rinkinius.

3. Mokėjimo įstaigos tarpinių ir metinių finansinių ataskaitų rinkinių sudėtį, kitų ataskaitų formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai.

4. Mokėjimo įstaiga, kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, kuriai yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir auditoriaus ataskaitą, kurioje turi būti atskleista atskira apskaitos informacija apie mokėjimo paslaugų ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą ir pastebėjimai dėl mokėjimo įstaigos taikomų vidaus kontrolės procedūrų, užtikrinančių šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytų mokėjimo paslaugų vartotojų ar iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautų lėšų apsaugos reikalavimų vykdymą.

5. Reikalavimus taikomus mokėjimo įstaigos finansinių ataskaitų rinkinio audito atlikimui, auditoriui ir audito įmonei, jų pareigas ir atsakomybę nustato Finansų įstaigų įstatymas, Akcinių bendrovių įstatymas ir Finansinių ataskaitų audito įstatymas.

6. Mokėjimo įstaiga, kuri yra finansų įmonė, privalo užtikrinti, kad būtų vykdomos vidaus audito funkcijos. Mokėjimo įstaiga gali pavesti šias funkcijas atlikti kitam asmeniui. Vidaus audito funkcijų perdavimui netaikomos šio įstatymo 19 straipsnio nuostatos.

23 straipsnis. Skundų (prašymų) nagrinėjimas ir informacijos saugojimas

1. Mokėjimo įstaigos privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti klientų skundus (prašymus), susijusius su mokėjimo įstaigų teikiamomis paslaugomis ir (arba) sutartimis, sudarytomis su klientais.

2. Mokėjimo įstaiga privalo saugoti duomenis, susijusius su šio įstatymo nuostatų įgyvendinimu, ne mažiau kaip 5 metus, išskyrus atvejus, kai Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas ir kiti teisės aktai nustato ilgesnius tokių duomenų saugojimo terminus.

VII SKYRIUS

MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ PRIEŽIŪRA IR ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS

24 straipsnis. Priežiūros institucija

1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių mokėjimo įstaigų, įskaitant jų filialus kitose valstybėse narėse, priežiūrą.

2. Priežiūra atliekama vadovaujantis Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu (toliau – Lietuvos banko įstatymas), šiuo įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir kitais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.

3. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, per tarpininką ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 30 straipsnio nuostatas.

4. Licenciją turinčių mokėjimo įstaigų priežiūra nereiškia, kad priežiūros institucija atlieka ir mokėjimo įstaigų šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose numatytos veiklos priežiūrą.

25 straipsnis. Prašymų dėl licencijos išdavimo ar dėl kitų veiksmų atlikimo nagrinėjimas ir priežiūros institucijos sprendimai

1. Detalią prašymų išduoti šiame įstatyme nustatytas licencijas ar atlikti kitus veiksmus, nustatytus šio įstatymo 5, 6, 7, 9, 18, 40 ir kituose šio įstatymo straipsniuose (toliau šiame straipsnyje – prašymas išduoti leidimą), pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius pateikiamų dokumentų reikalavimus nustato priežiūros institucija.

2. Prašymas išduoti leidimą nagrinėjamas ir sprendimas dėl jo priimamas per šiame įstatyme nustatytus terminus. Jeigu pateikti dokumentai turi formos ar turinio trūkumų arba pateikti ne visi dokumentai, duomenys ir (arba) informacija reikalingi sprendimui priimti, priežiūros institucija turi teisę pareikalauti pašalinti trūkumus ir (ar) pateikti trūkstamus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją. Be to, priežiūros institucija turi teisę pareikalauti papildomų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, reikalingos sprendimui priimti. Jeigu priežiūros institucija pareikalauja papildomų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos arba papildomus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją pateikia pats pareiškėjas, prašymo nagrinėjimo ir sprendimo priėmimo terminas skaičiuojamas nuo papildomai pateiktų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos gavimo dienos.

3. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti leidimą, jei yra pakankamas pagrindas manyti, kad išdavus leidimą bus pažeidžiami mokėjimo paslaugų vartotojų turtiniai interesai arba kils pavojus mokėjimo įstaigos ar visos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui, taip pat jei yra kitų įstatymuose nustatytų pagrindų.

4. Apie priimtą sprendimą dėl leidimo išdavimo priežiūros institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos praneša prašymą išduoti leidimą pateikusiam asmeniui. Priežiūros institucijos atsisakymas išduoti leidimą turi būti motyvuotas.

5. Priežiūros institucijos prašymu valstybės ir savivaldybių institucijos, taip pat kiti asmenys privalo nedelsdami priežiūros institucijai pateikti turimą informaciją apie mokėjimo įstaigos steigėjus, akcininkus, vadovus, jų asmens duomenis, įskaitant duomenis apie teistumą, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas ir kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga priimant sprendimą dėl leidimo mokėjimo įstaigai išdavimo.

26 straipsnis. Priežiūros tikslu gautos informacijos apsauga

Mokėjimo įstaigų priežiūros tikslu gautos informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos.

27 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės

1. Be kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę:

1) priimti teisės aktus ir rekomendacijas dėl prižiūrimų mokėjimo įstaigų veiklos ir priežiūros;

2) priežiūros tikslais pareikalauti, kad prižiūrima mokėjimo įstaiga per priežiūros institucijos nustatytus terminus pateiktų visą informaciją, įskaitant asmens duomenis, ir dokumentus, susijusius su mokėjimo įstaigos steigimu, akcininkais, vadovais, valdymu, veikla, rizikos ribojimu, finansine būkle, jos filialais, tarpininkais ir kitais asmenimis, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, skolininkais, ir juos gauti;

3) atlikti mokėjimo įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą;

4) duoti mokėjimo įstaigai šio straipsnio 2 dalyje nustatytus nurodymus, kuriuos mokėjimo įstaiga privalo įvykdyti priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdama raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai;

5) jeigu mokėjimo įstaigos organų priimti sprendimai kelia pavojų mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teisimą, kad jie būtų pripažinti negaliojančiais;

6) jeigu mokėjimo įstaigos vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui ar galimybei stebėti, kaip mokėjimo įstaiga vykdo visus šiame įstatyme nustatytus reikalavimus, reikalauti, kad būtų įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti;

7) sudaryti sutartis su audito įmonėmis ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl mokėjimo įstaigos patikrinimo atlikimo, kad būtų nustatyta mokėjimo įstaigos turto vertė, mokėjimo įstaigos finansinė būklė, įvertintos prisiimtose rizikos ar patikrinti kiti mokėjimo įstaigos veiklos klausimai. Jeigu atlikus patikrinimą nustatoma, kad mokėjimo įstaiga priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją, ar nustatoma kitų padarytų teisės aktų pažeidimų, priežiūros institucijos patirtas patikrinimo organizavimo išlaidas atlygina mokėjimo įstaiga. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiančios šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio įstatymo 29 straipsnio 3 ir 4 dalyse;

8) reikalauti, kad būtų pakeista audito įmonė, atliekanti mokėjimo įstaigos finansinių ataskaitų auditą, jei audito įmonė ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų.

2. Priežiūros institucija, nustačiusi arba turėdama pagrindą įtarti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimų, mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų, taip pat jei kyla grėsmė mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui arba visuomenės ir (arba) mokėjimo paslaugų vartotojų interesams, turi teisę mokėjimo įstaigai duoti tokius privalomus nurodymus:

1) priežiūros institucijos nustatytais terminais pašalinti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimus ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumus;

2) nesudaryti tam tikrų sandorių ar sumažinti jų mastą, įskaitant veiklos funkcijų perdavimo kitiems asmenims sandorius;

3) priežiūros institucijos nustatytu terminu atlikti savo tarpinių finansinių ataskaitų auditą;

4) priežiūros institucijos nustatytais terminais parengti ir įgyvendinti jai priimtina mokėjimo įstaigos veiklos pertvarkymo ir (ar) nustatytų pažeidimų, ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;

5) sušaukti visuotinę akcininkų susirinkimą, stebėtojų tarybos ar valdybos, jei jos sudarytos, posėdį ir juose svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus;

6) mokėjimo įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie nurodymą mokėjimo įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją turi teisę paskelbti viešai;

- 7) atkurti prieš pažeidžiant teisės aktus buvusią padėtį;
- 8) priežiūros institucijai pateikti papildomą arba teikti dažniau informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms vykdyti;
- 9) viešai atskleisti papildomą informaciją;
- 10) atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumai arba kad mokėjimo įstaigos veikla būtų stabili ir patikima.

3. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimų ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų arba kad kyla grėsmė mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę laikinai mokėjimo įstaigai nustatyti individualius ar papildomus rizikos ribojimo reikalavimus. Toks priežiūros institucijos sprendimas turi būti motyvuotas ir priimamas atsižvelgiant į šio įstatymo 34 straipsnio nuostatas.

4. Mokėjimo įstaigos privalo įvykdyti šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus privalomus nurodymus priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdamos apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai.

5. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su taikomomis poveikio priemonėmis.

6. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka jos tarnautojai turi teisę dalyvauti mokėjimo įstaigos organų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti mokėjimo įstaigos veiklą.

28 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas

1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, kurių teisės ar įstatymų saugomi interesai pažeisti, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo nesustabdo skundžiamo priežiūros institucijos sprendimo, išskyrus sprendimą skirti šiame įstatyme nustatytas baudas, ar priežiūros institucijos veiksmo vykdymo.

29 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai

1. Priežiūros institucija organizuoja ir atlieka patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.

2. Mokėjimo įstaigų, jų filialų, tarpininkų ir kitų asmenų, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus ir kitus asmenis, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą atlieka priežiūros institucijos tarnautojai. Priežiūros institucija, tikrindama mokėjimo įstaigą, jos filialą, tarpininką ar kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ar kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, gali pasitelkti ir kitų asmenų.

3. Mokėjimo įstaiga, jos filialas, tarpininkas ir kitas asmuo, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, privalo sudaryti šias sąlygas atlikti patikrinimą:

1) pateikti patikrinimą atliekantiems asmenims visą jų prašomą informaciją ir dokumentus;

2) suteikti galimybę patikrinimą atliekantiems asmenims naudotis mokėjimo įstaigos informacinių sistemų duomenimis.

4. Patikrinimą atliekantys asmenys turi teisę:

1) tikrinamos mokėjimo įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus ir kitus asmenis,

kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, darbo metu nekliudomai įeiti į mokėjimo įstaigos, jos padalinių, filialų, tarpininkų ir kitų asmenų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, patalpas;

2) reikalauti ir gauti patikrinimui atlikti reikalingą informaciją, taip pat asmens duomenis ir dokumentus (originalus arba patvirtintus jų nuorašus), mokėjimo įstaigos vadovų ir kitų darbuotojų paaiškinimus žodžiu ar raštu;

3) reikalauti padaryti pateiktų dokumentų kopijas (arba patys juos kopijuoti mokėjimo įstaigos lėšomis);

4) turėti kitų teisės aktuose nustatytų teisių.

5. Atlikus patikrinimą, jo rezultatai raštu pateikiami mokėjimo įstaigai. Mokėjimo įstaigos administracijos vadovas ir valdybos nariai (jei valdyba sudaryta) privalo pasirašytinai susipažinti su patikrinimo rezultatais.

6. Patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo tvarką nustato priežiūros institucija.

7. Kitos valstybės narės priežiūros institucijos pavedimu priežiūros institucija, prieš tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, turi teisę patikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi informuoti priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą Lietuvos Respublikoje.

8. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir reglamento (ES) Nr. 2015/847, nuostatų taikymu ir, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva tikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje.

9. Priežiūros institucija turi informuoti kitos valstybės narės priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą kitoje valstybėje narėje. Priežiūros institucija gali pavesti kitos valstybės narės priežiūros institucijai patikrinti mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje.

30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra

1. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų ir pasitelktų tarpininkų priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija, tačiau tai neriboja priežiūros institucijos teisės atlikti jų priežiūrą atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas.

2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas nesilaiko šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, priežiūros institucija nedelsdama apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją.

3. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priežiūros institucija, vykstant priežiūros institucijų tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, gali imtis prevencinių priemonių, kol kitos valstybės narės priežiūros institucija imsis reikiamų poveikio priemonių.

4. Prevencinės priemonės pagal šio straipsnio 3 dalį turi būti tinkamos ir proporcingos jų tikslui apsaugoti nuo rimtos grėsmės kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų

interesams Lietuvos Respublikoje, tačiau jos neturi suteikti pranašumo kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams Lietuvos Respublikoje daugiau nei kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams kitose valstybėse narėse. Prevencinės priemonės yra laikinos ir nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant kitos valstybės narės priežiūros institucijoms ar su jomis bendradarbiaujant arba padedant Europos bankininkystės institucijai ar su ja bendradarbiaujant, kaip nustatyta šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje.

5. Kai įmanoma, atsižvelgdama į susidariusios kritinės situacijos pobūdį, priežiūros institucija iš anksto informuoja apie kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai numatomas taikyti prevencines priemones arba nedelsdama informuoja apie jau pritaikytas prevencines priemones, kurių imamasi pagal šio straipsnio 3 dalį, ir apie šių priemonių taikymo pagrįstumą kitos valstybės narės ir visų kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas, Europos Komisiją ir Europos bankininkystės instituciją.

6. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija nesiima veiksmų arba, Lietuvos priežiūros institucijos nuomone, veiksmai yra nepakankami, kad būtų užtikrintas šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir priežiūros institucijos priimtų teisės aktų reikalavimų vykdymas, ar, nepaisydama kitos valstybės narės priežiūros institucijos veiksmų, kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitektas tarpininkas toliau nevykdo šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir priežiūros institucijos priimtų teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucija, iš anksto apie tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, turi teisę taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones.

7. Neatidėliotinais atvejais priežiūros institucija turi teisę taikyti poveikio priemones ir neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 6 dalių nuostatas.

8. Siekdama stebėti, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, taip pat informavimo ar statistikos tikslais, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, įsteigusi filialą ar teikianti mokėjimo paslaugas per tarpininką Lietuvos Respublikoje, periodiškai teiktų priežiūros institucijai ataskaitas apie Lietuvos Respublikoje vykdomą filialo ir tarpininko mokėjimo paslaugų teikimo veiklą. Tokios informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos Komisijos priimtą deleguotąjį teisės aktą, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustato ataskaitų sudėtį, formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką.

9. Esant Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 5 dalyje, nustatytoms sąlygoms, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, Lietuvos Respublikoje teikianti mokėjimo paslaugas per tarpininką, paskirtų kontaktinį punktą Lietuvos Respublikoje, siekiant užtikrinti tinkamą ryšių palaikymą, informacijos teikimą apie tai, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, bei sudaryti palankesnes sąlygas priežiūros institucijai ir kitos valstybės narės priežiūros institucijoms vykdyti kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, teikiančių mokėjimo paslaugas per tarpininkus, priežiūrą, įskaitant reikalavimus pateikti priežiūros institucijų prašomus dokumentus ir kitą informaciją.

31 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos Centrinio Banku, Europos Komisija, Europos bankininkystės institucija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais ir priežiūros institucijomis

1. Priežiūros institucija, vykdydama šiame įstatyme jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, Europos Centrinio Banku, Europos bankininkystės institucija ir kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kitų mokėjimo paslaugų teikėjų priežiūros institucijomis.

2. Priežiūros institucija praneša Europos Komisijai mokėjimo įstaigų, kurioms išduotos mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos, skaičių ir jų per metus įvykdytų mokėjimo operacijų sumą kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 dienos duomenimis.

32 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas

1. Jeigu priežiūros institucijos nuomone, kitos valstybės narės priežiūros institucijos nebendradarbiauja šio įstatymo 11, 12, 29, 30 ir 31 straipsniuose nurodytais atvejais laikydamosi tuose straipsniuose nustatytų sąlygų, ji gali perduoti tą klausimą svarstyti Europos bankininkystės institucijai ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

2. Priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą, kol nesutarimas bus išspręstas pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

33 straipsnis. Poveikio priemonės

1. Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones:

1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo;

2) skiria šio įstatymo nustatytas baudas;

3) laikinai uždraudžia teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas;

4) laikinai ar visam laikui uždraudžia vieno ar kelių mokėjimo įstaigos filialų ar tarpininkų veiklą. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą laikinai uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas yra išbraukiamas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ir mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama priimti sprendimą nutraukti tokio filialo ar tarpininko veiklą;

5) laikinai nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauja, kad jis (jie) būtų atšauktas (atšaukti) iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis (sutartys) ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai;

6) laikinai sustabdo (apriboja) mokėjimo įstaigos akcininko balsavimo teisę;

7) paskiria laikinąjį atstovą mokėjimo įstaigos veiklos priežiūrai (toliau – atstovas veiklos priežiūrai);

8) laikinai apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;

9) panaikina licencijos galiojimą ar laikinai sustabdo jos galiojimą.

2. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, per kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą ar per tarpininką, priežiūros institucija taiko šias poveikio priemones:

1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo;

2) kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos įsteigtam filialui ar tarpininkui apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;

3) laikinai ar visam laikui uždraudžia teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje;

4) skiria šio įstatymo nustatytas baudas.

3. Priežiūros institucija turi priimti sprendimą taikyti šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas poveikio priemones kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, per tarpininką ar per kitos

valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą, jeigu to prašo tos valstybės narės priežiūros institucija.

4. Priežiūros institucija turi teisę taikyti vieną ar kelias poveikio priemones.

34 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka

1. Priežiūros institucija taiko šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:

1) teikiamos mokėjimo paslaugos, jeigu neturima tam šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktos teisės arba ši teisė apribota pagal šį įstatymą, arba atliekami kiti veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas;

2) mokėjimo įstaiga licenciją ar kitą šiame įstatyme nustatytą leidimą gavo pateikusi klaidingą informaciją arba pasinaudodama kitomis neteisėtomis priemonėmis;

3) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ar kituose teisės aktuose, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija;

4) nustatyta tvarka nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 27 straipsnio 2 ir 3 dalis duoti privalomi nurodymai;

5) nebetenkinami mokėjimo įstaigos licencijos išdavimui nustatyti reikalavimai;

6) mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovais paskiriami arba mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovų pareigas eina vienas ar keli asmenys, neatitinkantys šiame įstatyme nustatytų reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimų;

7) trukdoma priežiūros institucijai arba jos įgaliotiems asmenims atlikti patikrinimus;

8) padaromi kiti šio įstatymo arba kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimai arba yra grėsmė, kad dėl mokėjimo įstaigos veiklos arba dėl finansinės būklės būtų pažeisti visuomenės ir (arba) mokėjimo paslaugų vartotojų interesai arba sutriktų Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų sistemos funkcionavimas.

2. Priežiūros institucija, prieš sprendama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę, paaiškinimams pateikti nustato ne trumpesnę kaip 14 dienų terminą nuo pranešimo įteikimo dienos, ir apie tai raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, bei pateikia jam informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės taikymo pagrindus. Priežiūros institucija atsisako priimti paaiškinimus, kurie galėjo būti pateikti anksčiau ir dėl kurių vėlesnio pateikimo bus vilkinamas klausimo nagrinėjimas. Jeigu bet kuriuo proceso metu pateikiama naujų įrodymų, asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, suteikiama teisė nedelsiant su jais susipažinti ir ne mažiau kaip per 5 darbo dienas nuo susipažinimo pateikti savo paaiškinimus dėl pateiktų įrodymų. Paaiškinimų nepateikimas per nurodytą laiką netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės taikymo.

3. Apie poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamasis teisės akto pažeidimo padarymu, jo atstovas (-i) turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo atstovo neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių. Tinkamu pranešimu apie poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką laikomas pranešimas, išsiųstas registruotu laišku Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registre nurodytu buveinės adresu arba į fizinio asmens oficialiai deklaruotą gyvenamąją vietą ar jo darbovietę, išskyrus atvejus, kai asmuo nurodo kitą korespondencijos įteikimo adresą, arba pranešimas, išsiųstas Lietuvos

Respublikos juridinių asmenų registre arba Lietuvos Respublikos gyventojų registre nurodytu asmens elektroninių siuntų pristatymo adresu.

4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia reaguoti operatyviai dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonės taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti argumentuotus paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo šių paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo.

5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, nežinomas, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę prašyti nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą.

6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę ir jos dydį, atsižvelgia į:

- 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę;
- 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu ji įmanoma nustatyti;
- 3) juridinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę; fizinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltės formą, rūšį;
- 4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, finansinį pajėgumą;
- 5) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą;
- 6) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes;
- 7) nustatytų teisės aktų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui.

7. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.

8. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, nebendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, kliudo atlikti tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje nustatytas terminas skaičiuojamas iš naujo.

9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis

pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas.

10. Priežiūros institucija, svarstydamą, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemonės, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir, kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytą atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti nė vienos šio įstatymo 33 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams arba jeigu ji turi pagrindą manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.

11. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę (-es) įsigalioja nuo jo priėmimo, jeigu sprendime nenustatyta kitaip, ir tokiam asmeniui taikomas ne anksčiau, negu nuo sprendimo jam įteikimo. Poveikio priemonė, kuri taikoma laikinai, taikoma iki priežiūros institucijos sprendime dėl poveikio priemonės taikymo nurodyto termino, kuris gali būti nurodytas kaip konkreti data, laiko tarpas ar susietas su tam tikrų sąlygų atsiradimu (aplinkybių išnykimu), nebent priežiūros institucija priima sprendimą ją atšaukti prieš nustatytą terminą.

12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo.

13. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigimo) dienos. Priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo ir apie tai raštu pranešus asmeniui, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, nuo tokio pranešimo įteikimo dienos šioje dalyje nurodytas senaties terminas nutraukiamas, tačiau ir tokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemonę negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigimo) dienos.

14. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos.

35 straipsnis. Baudos

1. Priežiūros institucija skiria:

1) juridiniams asmenims iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų baudą;
2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims iki 50 000 eurų dydžio baudą.

2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jei juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotose finansinėse ataskaitose.

3. Jeigu dėl šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalyje išvardytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų arba kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydis, jei ji įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija skiria baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio.

4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba kai juridinio asmens bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu 1 milijonas

eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos skiria juridiniam asmeniui iki 100 000 eurų baudą.

5. Šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytais atvejais priežiūros institucija už kiekvieną privalomo nurodymo nevykdymo arba netinkamo vykdymo dieną skiria baudą iki 1 procento bendrųjų metinių pajamų, o tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti bendrųjų metinių pajamų – iki 1 500 eurų.

6. Konkretus skiriamos baudos dydis nustatomas trimis etapais, atsižvelgiant į bazinį baudos dydį ir šio įstatymo 34 straipsnio 6–8 dalyse nustatytas aplinkybes. Pirmame etape, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą ir trukmę, nustatomas bazinis baudos dydis, kuris negali viršyti 50 procentų maksimalaus už tokį pažeidimą galimos skirti baudos dydžio. Antrame etape, jeigu yra pagrindas, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias bei kitas asmens padėtį gerinančias arba bloginančias aplinkybes. Jeigu nustatomos vien lengvinančios ar kitos asmens padėtį gerinančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra mažinamas, o jeigu nustatomos vien tik sunkinančios ar kitos asmens padėtį bloginančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra didinamas. Kai yra ir atsakomybė lengvinančių ar kitų asmens padėtį gerinančių, ir atsakomybė sunkinančių ar kitų asmens padėtį bloginančių aplinkybių, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą. Trečiame etape ankstesniuose etapuose nustatytas baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į būtinumą užtikrinti poveikio priemonės proporcingumą, atgrasomąjį poveikį ir kitas reikšmingas, tačiau pirmame ir antrame etapuose nevertintas, aplinkybes.

7. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 34 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmetas skundas, įsiteisėjimo dienos.

36 straipsnis. Mokėjimo įstaigos vadovo (vadovų) nušalinimas nuo pareigų

1. Nuo priežiūros institucijos sprendimo nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų pateikimo mokėjimo įstaigai dienos nušalintas nuo pareigų asmuo neturi teisės atlikti savo funkcijų ir visi po tokio priežiūros institucijos sprendimo pateikimo mokėjimo įstaigai dienos jo (jų) priimti sprendimai yra negaliojantys.

2. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauti, kad jis (jie) būtų atšauktas (atšaukti) iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai, mokėjimo įstaigos organas, kuriam suteiktos tokios teisės, privalo per priežiūros institucijos sprendime nustatytą terminą atšaukti tokį asmenį (asmenis) iš pareigų ir (ar) nutraukti su juo (jais) sudarytą sutartį arba panaikinti jo (jų) įgaliojimus.

3. Apie priimtą sprendimą nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų pranešama mokėjimo įstaigai ir Juridinių asmenų registro tvarkytojui, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

4. Šio straipsnio 1–3 dalių nuostatos *mutatis mutandis* taikomos tarpininko vadovo nušalinimui nuo pareigų.

37 straipsnis. Atstovas veiklos priežiūrai

1. Neatidėliotinais atvejais, kai yra duomenų apie grėsmę saugiai ir patikimai mokėjimo įstaigos veiklai, siekdama apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų ar iš kito

mokėjimo paslaugų teikėjo gautas lėšas, perduotas mokėjimo įstaigai, priežiūros institucija turi teisę paskirti atstovą veiklos priežiūrai.

2. Atstovu veiklos priežiūrai gali būti paskirtas juridinis ar fizinis asmuo. Atstovu veiklos priežiūrai skiriamam fiziniam asmeniui ar juridinio asmens vadovui *mutatis mutandis* taikomi šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimai. Jeigu atstovu veiklos priežiūrai skiriamas fizinis asmuo, gali būti paskirtas ir jo padėjėjas. Atlyginimus atstovui veiklos priežiūrai ir jo padėjėjui, atsižvelgdama į jų veiklos mastą, kvalifikaciją, veiklos terminus, nustato priežiūros institucija. Atlyginimai išmokami iš mokėjimo įstaigos lėšų. Atstovu veiklos priežiūrai ir jo padėjėju negali būti paskirtas priežiūros institucijos tarnautojas.

3. Mokėjimo įstaigos valdyba ir vadovai turi gauti atstovo veiklos priežiūrai sutikimą dėl kiekvieno su mokėjimo įstaigos veikla susijusio sprendimo. Visi be atstovo veiklos priežiūrai sutikimo mokėjimo įstaigos valdybos ir vadovų sprendimai, priimti po sprendimo paskirti atstovą veiklos priežiūrai įsigaliojimo dienos, yra negaliojantys.

4. Atstovas veiklos priežiūrai nesutinka su mokėjimo įstaigos valdybos ir vadovų sprendimais, jei jie, jo nuomone, prieštarauja saugią ir patikimą mokėjimo įstaigų veiklą reglamentuojantiems teisės aktams ar dėl kitų priežasčių kelia grėsmę mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui. Atstovui veiklos priežiūrai, atliekančiam savo funkcijas, *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Atstovas veiklos priežiūrai privalo teikti priežiūros institucijai jos nustatytą informaciją.

5. Apie priimtą sprendimą paskirti atstovą veiklos priežiūrai ar jį atšaukti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo dienos pranešama mokėjimo įstaigai ir Juridinių asmenų registrui, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

6. Atstovas veiklos priežiūrai atšaukiamas, kai:

- 1) nustatoma, kad mokėjimo įstaiga gali stabiliai ir patikimai veikti, ar, priežiūros institucijos nuomone, tokios priemonės taikymas nebetikslingas dėl kitų priežasčių;
- 2) panaikinamas mokėjimo įstaigai išduotos licencijos galiojimas.

38 straipsnis. Laikinas teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu apribojimas

1. Jeigu priežiūros institucija pritaiko šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalies 8 punkte ir 33 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytas poveikio priemones, asmuo, kuriam pritaikyta poveikio priemonė, neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu priežiūros institucijos sprendime nurodytu turtu.

2. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu ir teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas Turto arešto aktų registre. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodyti duomenys, reikalingi priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti turto arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas gali būti įregistruotas turto arešto aktų registre laikinai.

39 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones

1. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos, išskyrus šio įstatymo nustatytas išimtis, išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai.

2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę informuojamas asmuo, kuriam ji pritaikyta. Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę yra apskundžiamas, priežiūros

institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.

VIII SKYRIUS

MOKĖJIMO ĮSTAIGOS PABAIGA IR BANKROTAS

40 straipsnis. Mokėjimo įstaigos reorganizavimas ir likvidavimas

1. Mokėjimo įstaiga gali būti reorganizuojama ar likviduojama jos visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu tik gavus išankstinį priežiūros institucijos leidimą. Prašymų išduoti leidimą reorganizuoti ar likviduoti mokėjimo įstaigą pateikimo ir nagrinėjimo tvarką bei kartu su prašymu pateikiamų dokumentų ir informacijos sąrašą nustato priežiūros institucija. Sprendimas dėl leidimo reorganizuoti arba likviduoti mokėjimo įstaigą išdavimo priimamas per 3 mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą pateikimo priežiūros institucijai dienos atsižvelgiant į šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalies nuostatas.

2. Jeigu sprendimą reorganizuoti ar likviduoti mokėjimo įstaigą priima teismas, tai prieš priimdamas tokį sprendimą jis privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl tokio sprendimo įtakos mokėjimo įstaigos ir visos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui.

3. Leidimas reorganizuoti mokėjimo įstaigą neišduodamas, jeigu:

1) pateikti dokumentai neatitinka įstatymuose ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktuose nurodyti ar papildomai pareikalauti duomenys arba jie netikslūs;

2) reorganizavus mokėjimo įstaigą jos teisės ir pareigos, susijusios su mokėjimo paslaugų teikimu, pereis juridiniam asmeniui, kuris neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų Lietuvos Respublikoje;

3) galima daryti išvadą, kad bus pažeidžiami mokėjimo paslaugų vartotojų turtiniai interesai arba gali kilti pavojus mokėjimo įstaigos ar visos mokėjimų sistemos stabilumui ir patikimumui, taip pat jei yra kitų įstatymuose nustatytų pagrindų.

4. Jeigu reorganizuojant mokėjimo įstaigą įsteigiama nauja mokėjimo įstaiga, ji šio įstatymo nustatyta tvarka turi gauti licenciją.

5. Leidimas likviduoti mokėjimo įstaigą neišduodamas, jeigu:

1) pateikti dokumentai neatitinka įstatymuose ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktuose nurodyti ar papildomai pareikalauti duomenys arba jie netikslūs;

2) galima daryti išvadą, kad bus pažeidžiami mokėjimo paslaugų vartotojų turtiniai interesai arba gali kilti pavojus visos mokėjimų sistemos stabilumui ir patikimumui, taip pat jei yra kitų įstatymuose nustatytų pagrindų.

6. Šio straipsnio 1 ir 5 dalys netaikomos, jei sprendimas likviduoti mokėjimo įstaigą priimamas pagal šio įstatymo 8 straipsnio 8 dalį.

41 straipsnis. Mokėjimo įstaigų bankroto proceso ypatumai

1. Mokėjimo įstaigos bankroto procedūra vykdoma tik teismo tvarka.

2. Priežiūros institucija turi teisę pateikti teismui pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo mokėjimo įstaigai. Jeigu pareiškimą teismui dėl bankroto bylos iškėlimo pateikia kiti asmenys, teismas, prieš priimdamas sprendimą dėl bankroto bylos mokėjimo įstaigai iškėlimo, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl mokėjimo įstaigos nemokumo. Priežiūros institucija šią išvadą pateikia per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.

3. Mokėjimo įstaigos administratorius lėšas, į kurias pagal šio įstatymo 17 straipsnį negali būti nukreipiamas išieškojimas pagal mokėjimo įstaigos prievolės, grąžina mokėjimo paslaugų vartotojams ir kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams.

Lietuvos Respublikos
mokėjimo įstaigų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.
2. Lietuvos bankas iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.
3. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, įsigaliojus šiam įstatymui, suteikia teisę teikti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas atitinkamas mokėjimo paslaugas.
4. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, įsigaliojus šiam įstatymui, suteikia teisę teikti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 3 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą. Įsigaliojus šiam įstatymui, Lietuvos bankas pakeičia įrašus savo iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduotose licencijose, suteikiančiose teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą.
5. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos licenciją, privalo ne vėliau kaip iki 2018 m. kovo 1 d. kreiptis į priežiūros instituciją ir pateikti dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, patvirtinančius, kad jos laikosi šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų mokėjimo įstaigos licencijai gauti, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę arba minėtų reikalavimų buvo laikomasi iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos.
6. Jeigu iki 2018 m. kovo 1 d. mokėjimo įstaiga nepateikia šio straipsnio 5 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos ir (arba) iki 2018 m. liepos 13 d. neužtikrina šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų mokėjimo įstaigos licencijai gauti laikymosi, Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemones.
7. Mokėjimo įstaigos, teikiančios šio straipsnio 4 dalyje nurodytą mokėjimo paslaugą, privalo iki 2020 m. sausio 13 d. pateikti Lietuvos bankui dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, patvirtinančius šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 14 ir 16 straipsniuose nustatytų reikalavimų laikymąsi, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę. Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje

išdėstyame Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemonės mokėjimo įstaigai, kuri iki šioje dalyje nurodytos datos neįvykdė šios pareigos.

8. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos licenciją ir iki šio įstatymo įsigaliojimo paslaugą, atitinkančią Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje pateiktą mokėjimo inicijavimo paslaugos sąvoką, įsigaliojus šiam įstatymui, turi teisę teikti šią paslaugą, jeigu atitinka visas šias sąlygas:

1) laikosi visų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyame Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytų reikalavimų, keliamų mokėjimo įstaigoms, teikiančioms šią paslaugą;

2) per 3 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pateikia Lietuvos bankui šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę, o Lietuvos bankas per 20 darbo dienų nuo visų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos pateikimo dienos pakeičia mokėjimo įstaigos licenciją, suteikdamas teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 7 punkte nurodytas paslaugas. Pakeitęs turimą mokėjimo įstaigos licenciją, Lietuvos bankas per šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 6 dalyje nustatytą terminą įvertina pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, atsižvelgdamas į šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 7 dalies nuostatas. Nustatęs, kad mokėjimo įstaiga, kurios licencija buvo pakeista, neatitinka šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyame Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų mokėjimo įstaigos licencijai gauti, Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyame Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemones.

9. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos licenciją ir iki šio įstatymo įsigaliojimo teikusios paslaugą, atitinkančią Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 56 dalyje pateiktą sąskaitos informacijos paslaugos sąvoką, įsigaliojus šiam įstatymui, turi teisę teikti šią paslaugą, jeigu atitinka visas šias sąlygas:

1) laikosi visų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyame Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytų reikalavimų, keliamų mokėjimo įstaigoms, teikiančioms šią paslaugą;

2) per 3 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pateikia Lietuvos bankui šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę, o Lietuvos bankas per 20 darbo dienų nuo visų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos pateikimo dienos pakeičia mokėjimo įstaigos licenciją, suteikdamas teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 8 punkte nurodytą paslaugą. Pakeitęs mokėjimo įstaigos licenciją, Lietuvos bankas per šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 6 dalyje nustatytą terminą įvertina pateiktus dokumentus ir duomenis, atsižvelgdamas į šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 7 dalies nuostatas. Nustatęs, kad mokėjimo įstaiga, kurios licencija buvo pakeista, neatitinka šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų mokėjimo įstaigos licencijai gauti, Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyame Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemones.

10. Iki šio įstatymo įsigaliojimo Lietuvos banko gauti, bet neišnagrinėti prašymai dėl licencijų išdavimo baigiami nagrinėti pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo nuostatas. Sprendimas dėl licencijos išdavimo priimamas tik tada, kai asmuo, pateikęs prašymą, papildomai pateikia visus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, nurodytus šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje arba 7 straipsnio 2 dalyje, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę.

11. Iki šio įstatymo įsigaliojimo Lietuvos banko gauti, bet neišnagrinėti mokėjimo įstaigų pranešimai dėl mokėjimo įstaigų, turinčių mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, numatomų vadovų pasikeitimo baigiami nagrinėti pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo nuostatas. Sprendimas dėl prieštaravimo mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, vadovo kandidatūrai, priimamas tik tada, kai mokėjimo įstaiga, pateikusi pranešimą, papildomai pateikia visus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, patvirtinančius reikalavimų, nustatytų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje, laikymąsi, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę.

12. Iki šio įstatymo įsigaliojimo Lietuvos banko gauti, bet neišnagrinėti mokėjimo įstaigų prašymai dėl kitų veiksmų atlikimo baigiami nagrinėti pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo nuostatas.

13. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, vadovai, paskirti iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, atitinkantys Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos 8 straipsnio 4 dalyje nurodytus tinkamumo reikalavimus, įsigaliojus šiam įstatymui laikomi atitinkančiais šio įstatymo 1 straipsnyje dėstomo Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nurodytus reikalavimus, jeigu įsigaliojus šiam įstatymui neatsiranda aplinkybių, nustatytų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje.

14. Reikalavimai, nustatyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje, taikomi tik mokėjimo įstaigų tarpininkų vadovams ir asmenims, atsakingiems už mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą (struktūrinio padalinio vadovams), kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, renkamiems arba paskiriamiems naujai arba pakartotinei kadencijai po šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

15. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip nurodyta mokėjimo įstaigos turimoje licencijoje, šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 10 dalyje nustatytą pareigą turi įvykdyti per 30 dienų nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

16. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos pradėtos, bet nebaigtos poveikio priemonių taikymo procedūros vykdomos pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusias Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo nuostatas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas